

1859. 3 dalir á ári, og að kirkja þessi að öðru leyti ekkert missi af
24. desemb. tekjum þeim, sem henni bera að lögum af jörðum þessum og
ábúendum þeirra.

Þetta látum vèr yður, háæruverðugi herra, vita, yður til
leiðbeiningar og til frekari auglýsingar fyrir hlutaðeigendum.

31. desemb. 57. Bréf dómsmálastjórnarinnar til kirkju- og kennslu-
stjórnarinnar, um styrk handa íslenskum læknaefn-
um við háskólann í Kaupmannahöfn.

Kirkju- og kennslustjórnin hefur með bréfi, dags. 9. þ. m.,
sent hingað nýtt álitsskjal frá ölmusuráðinu, sem háskólaráðið
þegar hefur fallið á, um það, hvernig verja skuli þeim 800
döllum á ári, er fyrst um sinn skulu teknir úr ölmusúsjóð há-
skólans og skipt í fjórar 200 dala ölmusur, handa íslenskum
stúdentum, sem eru að búa sig undir embættispróf lækna hér
við háskólann, og skyldu þeir fyrst fá styrk þenna eptir að
„regenz“-tími þeirra er liðinn, og með þeim skilmálum, sem
nákvæmar eru tilteknir í álitsskjalinu.

Kirkju- og kennslustjórnin hefur um leið getið þess, að
hún væri fús til, með þeim skilmálum og reglum, sem háskóla-
ráðið nákvæmar hafði tiltekið, um það, hvernig verja skyldi fè-
styrk þessum, að koma því til leiðar, að fè þetta verði veitt á
ríkisþinginu, með því að gjöra um það breytingaratkvæði til
fjárhagslaganna fyrir fjárhagsárið 1881, og enn fremur leitað
álits dómsmálastjórnarinnar um þann hluta málsins, sem hér
ræðir um.

Um leið og dómsmálastjórnin að fullu viðurkennir, hvað
vel bæði háskólaráðið og kirkju- og kennslustjórnin hafa tekið
undir mál þetta, álitur hún sèr þó skylt, að benda stjórnar-
ráðinu á, að eins og uppástungan nú er löguð, getur það opt
komið fyrir, að styrkur þessi verði ekki, eða að minnsta kosti
ekki að fullu notaður, því það verður varla gjört ráð fyrir, að
ætið verði 4 stúdentar, sem í einu haldi áfram lærdómsiðkunum
sínun, eptir að regenz-tími þeirra er liðinn. Dómsmálastjórnin

1859.

31. desemb.

hefur með uppástungu sinni meðal annars ætlað til, að íslenzkum stúdentum, sem vegna fátæktar enga útsjón hefðu til að dvelja við háskólann, gæfist færi á því með styrk þessum; en styrkur þessi hlýtur að rírna til muna, ef farið er eptir uppástungu háskólaráðsins, og þaræð skortur á læknum á Íslandi, nú sem stendur, er svo mikill, að tvö læknaumdæmi eru óveitt (annað þeirra hefur þegar í 2 ár verið óveitt), án þess nokkur von sé til að fá menn í þau, þá væri þess óskanda, að þegar kringumstæðurnar mæltu með því, og einkum þegar ekki væru fleiri en einn eða tveir íslenzkir stúdentar, er legðu sig eptir læknisfræði, sem væru þurfandi og hjálpar verðir, að þá mætti veita 250 til 300 dala styrk í einu, svo að hlutaðeigandi hafi hërumbil sömu hjálp og meðan hann hafði regenz og háskóla-ölmusuna.

Af ástæðum þeim, er hær eru greindar, leyfir dómsmálastjórnin sér að mælast til við stjórn kirkju- og kennslumálanna, að breytingar-atkvæði það, er hún ætlar að gjöra, mætti verða þannig lagað, að það ekki verði því til fyrirstöðu, að fæstyrr þessum verði varið á þann hátt, sem greinir að framan, og þykir mega gera ráð fyrir, að háskólaráðið muni gefa samþykki sitt til þessa, þegar til þess kasta kemur.